

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Petrus Mosellanus Ioanni Reuchlin S.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

Mutianus Presbyter, Ioanni Reuchlin S. D. P.

ADEPTVM te credo quod amplitudo tua meretur securi-
tatem & ocium, ut liberius philosophari & infinitis homini-
bus tui planè amantissimis bene scribendo opitulari possis
Scribunt enim ad me qui Romæ in forensi puluere inter notissi-
mos Rabulas ambitiose litigant, fauere tibi doctissimos quosq;
probari plurimis tuum conatum etiam Monachis, & quod mira-
biliter mihi suaue est, qui olim Dominici Fratibus studebant er-
rantes ob orthodoxorum nimiam credulitatem, nunc authorita-
te tui nominis impulsæ, non (inquiunt) estis uos Prædicatores pro-
pretea quæ deformatis uocabulum maledicendo, sed potius obtre-
ftratores. Neque ego non noui complures qui te sanctius diligant &
cum pietate colant, quæ suas cerimonias & instituta. Nobilis enim
ueterum doctrina te duce resurgit. Ad me quotidie confluunt bo-
ni adolescentes, quibus CAPNION est in ore & in pectore, hic
sele græcum probat, ille hebraicas & uere arcanas literas admirat
quantum a præceptoribus insulsis ad nugas trahuntur uel emen-
das uel discendas, tantum utroque pede resiliunt ad sequenda uesti-
gia spectabilitatis tuæ. Quæ si uacatione recuperata docere uelles quæ
cumulatissime didicisti, mitterem ad te optimos auditores. Nup
Crocus Britannus (qualem ipse se facit, quanquæ ob linguæ mobili-
tatem & mores græcanicos uideatur esse græculus, nam Theocri-
tum iucundissime legit, & cum gratia balbutit) cum apud me quie-
sceret, & Grocinum & Aleædrum, & nescio quos magistros lauda-
ret, deesse sibi dixit hebraicam sapientiam quam omni uia profe-
qui uellet. In eodem sunt proposito Phædrus hic cuius epistolam
exhibeo, & multi discretissimi iuuenes. Ego uero rationem costi-
tuendæ bibliothecæ peto, & nisi properarent tabellarii, uerbofius
id ipsam a tua excellentia contenderem, cui si fortuna non deest
nihil deest. Quid enim uir sapientissimus ac diligentissimus præ-
ter fortunam requirat, non uideo. Vale. Dat. Idib. Septemb.

Petrus Mosellanus Ioanni Reuchlin S.

EQVIDEM uellem uel ipse exploratum haberes, Optime
Capnion, quæ te etiamdum inuisum, non solum ardentem am-
colamque, uerum & magno cum stupore admirer, uel mihi tan-

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

ta uberis eloquentiæ supellex suppeteret, ut animi mei motus uet
bis exprimere liceret, uideres sanè, uideres in pectoris nostri inti
mo recessu uiuam quandam tui ipsius imaginem. Adeo enim eru
ditio illa tua sublimis & diuina me cepit uir omnibus numeris ab
solutissime, ut quanquam in aliis serè omnibus νοστέλλιν consueui,
ubi tamen de Capnionē facta fuerit mentio (id quod nusq̃ non
fit, nisi ubi docti sunt nonnulli) non aliter soleam ἐγρηγορέω καὶ
ὅν νοῦν προσέχων ἣ apud Platonem tuum ῥα ἰωδός ille iactaban
dus Ion, Homeri uatis audito nomine, ac in eiusmodi cōgressibus,
dum quisq; pro se Capnionē laudibus attollere conamur, usu plæ
runq; uenit, ut pro Encomiis silentium afferatur. Et iuxta Muso
nium philosophum tuæ doctrinæ admiratio summa silētium pa
riat. ita, ut quod Homerus de Phæacibus Vlyssis narratione in stu
porem adductis cecinit, nobis quoq; accommodare queas. οἷδ' ἄρα
πέντες ἄκων ἐγρήγορον. Tu enim ille es CaPNion, in quo uetustus
ille Pythagoras reuixit, in quo Plato reuiguit, in quo diuus Hieto
nymus restoruit. Breuiter, quicquid usquam gentiū philosophiæ
olim erat in precio, in te uelut renatum miratur mundus. Neq; ue
ro ex amore hæc profecta putes, cui ut Musa rustica canit ὠδὴ
κι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Imo ex sincero animi iudicio p
manat, lōgeq; minus secū efferūt ἣ de te i hoc pectore sit receditū
Vt aut tibi aduler, tm̄ abest ut quæadmodū Achilli Homerico, ita
ἐχθρὸς καὶ μοι κείνος ὁμῶς αἰεταὸ πύλησιν
ὅς χ' ἐτόδον μὲν κέου ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπεν. Quod superest
salutem tuis mihi uerbis attulit Ioannes Phorcensis, eius sectæ sa
cerdos quæ Sancti Spiritus cognomine sibi placet, pariter & te q̃
non literarum officio respondiſſes, nō sine meo rubore excusauit.
Cur enim homo iuuenis uix dum uagituum oblitus nō erubescēs
agnoscerem mihi à te uiro præter ætatem canicie uenerandam,
omnibus etiam decoris ornatisſimo tantum tribui, ut non solum
salutare digneris, sed & sollicitum te ostendas, ne in tuo scribendi
officio cessare uideare, quin ipsum me frontem perfricuisse appa
ret, qui te omnis eruditiois principem altissimis Hebræorum my
steriis in lucem eruendis occupatum, ad pueriles meas literas ue
lut nuces iandiu relictas publici commodi iactura reducere con

IO. REUCHLIN. LIBER SECVND.

tédam. Sed quæ tua est laudatissima facilitas, si non nobis, nostro certe erga te amori Mi Capnion ignosces, qui quo est ardentior, eo absurdiora quæq; audere consuevit. Bene uale spléndidissimum ueræ philosophiæ Lumen. Mittimus uná cum his literis opuscula quædam Basiliæ, nostra nuper industria lato donata, cum aliis quibusdam, quæ ut huius ingenioli primicias, lata precor fronte suscipias. Iterum uale. Salutant te hic omnes boni & docti. Lipsiæ Nonis Ianuariis. Anno M. D. XVIII.

Henrichus Stromer Aurbacchius, Medicinæ Doctor,
Iohanni Reuchlin Phorcensi LL. Doctori
S. D. P.

NE MIRERIS uir eloquentia atq; iuris prudentia abso-
lutissime, q; ego tibi incognitus incultis uerbis audeam tuis
terribissimis auribus obstrepere. Id enim euenit, non ex teme-
ritate, sed incredibili & flagrâti nostro erga uniuersos eruditos ho-
mines amore. Es enim homo sincero amore & summa ueneratio-
ne dignissimus, qui primus hebraicam linguâ solute hactenus ac-
ruffice stridentem, donec abs te legibus dicédi subiiceretur, gram-
maticis nodis apte & concinne perstrinxeris, tam aperto artificio
quod uel mediocri ingenio præditus suo Marte tuis ex præceptis
perdiscere ualeat. officium certe cunctis mortalibus, obuiis ulnis
excipiendum, cum summa gratitudinis relatione. Taceo q; bene
meritus sis de latina gente tuis multiuariis poematibus admodû
ornate excusis. Nam quoties tua intueor scripta, id de te iudico
quod longe eruditissimi uiri omnes. Ignosce q; me doctissimis an-
numeravi. Iudicat autem doctus eruditorum exercitus nō minus
recte quàm uere, te uniuersam Germaniam atq; etiam Latium,
Græco, latino, & Hebraico sermone tribus summis eloquiis istis il-
lustrasse. Camillum profecto omnium sententia in Germania re-
fers. Tu qui bonas literas cadentes & marcescentes in pristinum
nitorem sustuleris. Solus omnibus germanis ingenii decus & glo-
riam præfers. Solus Germaniam literis ubiq; gentium ornas.
Itaq; magna tibi debet Germania, qui unicum germanicæ uirtu-
tis sis monumētū. Merito igi; Germâi tuas deplorât aduersitates.